ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការកែតម្រូវច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ១៩៩៥

ច្បាប់

ស្តីពី

ការកែតម្រូវនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ
សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

ភាគទី ១

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១._

មាត្រា ១ មាត្រា ២ មាត្រា ៤ និង មាត្រា ៦ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១១ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ហើយត្រូវជំនួសដោយបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដូចតទៅ ៖

មាត្រា ១(ថ្មី)_ នៅពេលត្រូវបានអនុញ្ញាតសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ១៩៩៥ អោយប្រមូលជាគុណប្រយោជន៍នៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវ ពន្ធដារ វិភាគទាន ផលិតផលនិងផលទុន ព្រមទាំងការធ្វើអោយសំរេចនូវអំណោយមូលនិធិបដិភាគនិងធនធានបានមកពីការខ្ចីបុល ដែលបានរៀបរាងទុកនៅ តារាង "ក" ដូចមានបញ្ជាក់នៅភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ មានចំនួនទឹកប្រាក់សរុប..១.២៨៣.០០០ លានរៀល និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ .... ៦៩៤.៤០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន .... ៥៨៨.៦០០ លានរៀល

មាត្រា ២(ថ្មី)_ ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមានៃឥណទាន សំរាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង .... ១.២៨៣.០០០ លានរៀល និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ .... ៧៩២.២០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន .... ៤៩០.៨០០ លានរៀល

មាត្រា ៤(ថ្មី)_ ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមានៃឥណទាន សំរាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង .... ៧៩២.២០០ លានរៀល ឥណទាននេះត្រូវបានបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗ និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមប្រភេទដូចមានចែងក្នុងតារាង "ខ" ភាគទី ២នៃច្បាប់ ។

មាត្រា ៦(ថ្មី)_ ចំនួនទឹកប្រាក់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង .... ៤៩០.៨០០ លានរៀល ។ វិនិយោគសាធារណៈ ដែលរ៉ាប់រងដោយចំណាយជាមូលធន ត្រូវបានបែងចែកតាមប្រភពនៃហិរញ្ញប្បទានដូចតទៅ ៖

- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស .... ៦៦.៤០០ លានរៀល

- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស.................... ៣៧២.១០០ លានរៀល

ដោយអនុលោមទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១១ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់ គឺជា "ជំនួយគំរោងការ" ។ ចំណូលដែលបានមកពីហិរញ្ញប្បទានផ្ទាល់របស់អ្នកផ្តល់មូលនិធិសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈ ពុំឆ្លងកាត់រតនាគារជាតិឡើយ ។ ចំណាយសំរាប់វិនិយោគប្រភេទនេះ មិនរាប់ចូលជាការអនុញ្ញាតចំណាយសំរាប់អាណាប័កទេ ហើយវាមានលក្ខណៈគ្រោងទុកប៉ាន់ស្មានតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក៏ប៉ុន្តែ វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស គឺជាឥណទានថវិកា ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អាណាប័ក ដើម្បីសំរេចនូវគំរោងការរបស់ខ្លួន ។ ឥណទាននេះមានលក្ខណៈកំរិតកំណត់ ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្នុងក្របខ័ណ្ឌរតនាគារជាតិ ។

ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់និងឥណទានសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈ ដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេសនិងសំរាប់ចំណាយជាមូលធនផ្សេងៗទៀត ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួង តាមស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល និងតាមជំពូកថវិកាដែលមានចែងក្នុងតារាង "ឃ" ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២.-

ត្រូវបានយល់ព្រមការចុះកិច្ចសន្យាខ្ចីបុល ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ពីផ្នែកឯកជនក្រៅនិងក្នុងប្រទេស សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤ និង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលមានទឹកប្រាក់

ចំនួន .... ៣៩,៦២៥ លានដុល្លារអាមេរិក

ស្មើនឹង .... ៩៨.៨៨៤ លានរៀល

ហើយត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

ប្រភេទនៃការខ្ចីបុល	ពាន់ដុល្លារអាមេរិក	លានរៀល
សរុប	៣៩.៦២៥,២	៩៨.៨៨៤,១
ការខ្ចីបុលឯកជនក្រៅប្រទេស	៣៦.៦២៥,២	៩១.១៩៥,១
- ការខ្ចីបុលរយៈពេលមធ្យម (៥ឆ្នាំ)	៣២.៩៣៧,៨	៨១.៧៤៤,៣
+ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤	១៦.៥២៤,៨	៤២.៣៥៣,១
+ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ១៩៩៥	១៦.៤១៣,០	៣៩.៣៩១,២
- ឥណទានអ្នកផ្គត់ផ្គង់ (២ឆ្នាំ:១៩៩៤)	៣.៦៨៧,៤	៩.៤៥០,៨
ការខ្ចីបុលឯកជនក្នុងប្រទេស (២ឆ្នាំ:១៩៩៥)	៣.០០០,០	៧.៦៨៩,០

ទឹកប្រាក់នៃការខ្ចីបុលនេះមានចែងលើតារាង "ក" ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ហើយក៏មានដូចគ្នាដែរនៅលើតារាង "ក" នៃច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤ ។ ការរំលស់នៃការខ្ចីបុលនេះ មានចែងលើតារាង "ខ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២

បទបញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងការខ្ចីបុល និង ការធានារបស់រដ្ឋ

ផ្នែកទី ១

ការខ្ចីបុលរបស់រដ្ឋ

មាត្រា ៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកមានសិទ្ធិស្របច្បាប់តែមួយគត់តាមការប្រទានសិទ្ធិជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរនៃរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើការខ្ចីបុលជាគុណប្រយោជន៍នៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋឬលើការធានារបស់រដ្ឋ ។

ក្នុងក្របខណ្ឌនេះ ទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមាដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវអនុញ្ញាតអោយខ្ចីបុលមានកំរិតរហូតដល់ ១៥០.០០០.០០០ SDR (មួយរយហាសិបលាន អេសដេអ៊ែរ) សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

ការខ្ចីបុលដែលត្រូវចុះកិច្ចសន្យាក្នុងកំរិតខាងលើ ត្រូវមានលក្ខណៈជាការខ្ចីបុលសម្បទាន ដែលត្រូវសងវិញនិង ការប្រាក់អនុគ្រោះ ។ ប៉ុន្តែរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការទាក់ទងជាមួយ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយលក់ប័ណ្ណរតនាគារ ដើម្បីជាកំរៃសំរាប់បំពេញថវិកាជាបណ្តោះអាសន្នឬសំរាប់ដោះស្រាយតម្រូវការជាបន្ទាន់ខាងសាច់ប្រាក់ ។ លក្ខខណ្ឌនៃការលក់ប័ណ្ណរតនាគារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានស្របច្បាប់ ។

ត្រូវហាមឃាត់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងថវិកាឆ្នាំ ១៩៩៥ និងឆ្នាំ ១៩៩៦ នូវការខ្ចីបុល ឬការធានារបស់រដ្ឋតាមលក្ខខណ្ឌពាណិជ្ជកម្ម តែការហាមឃាត់នេះ មិនប៉ះពាល់ដល់បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២ ខាងលើនោះទេ ។

មិនអនុញ្ញាតអោយក្រសួងឬស្ថាប័នសាធារណៈចំណុះរដ្ឋណាមួយ មានសិទ្ធិចុះហត្ថលេខា ក្រោមរូបភាពបោះផ្សាយមូលប័ត្ររយៈពេលវែង មធ្យម ខ្លី ឬឥណទានអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពទទួលបន្ទុកខ្ចីបុល ឬការធានាកិច្ចសន្យាដែលបានចុះហត្ថលេខាយល់ព្រមដោយស្ថាប័នសាធារណៈឬឯកជន ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវសងបំណុលតាមកាលកំណត់ឬតាមឆ្នាំ ស្ថិតនៅក្រៅការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ និងលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលច្បាប់នេះកំណត់នោះទេ ។

លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល យោងតាមរបាយការណ៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

រាល់ការសំរេចលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការខ្ចីបុលនិងការធានារបស់រដ្ឋទៅតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ ត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋសភានាសម័យប្រជុំបន្ទាប់ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ ជូនរដ្ឋសភារៀងរាល់ ៦ ខែម្តង ។

ផ្នែកទី ២
អំពីការចូលហ៊ុនរបស់រដ្ឋក្នុងសហគ្រាស

មាត្រា ៤._

ការចូលហ៊ុនរបស់រដ្ឋដោយផ្ទាល់ក្នុងក្រុមហ៊ុនណាមួយ ក្រោមរូបភាពនៃហ៊ុនជាសាច់ប្រាក់ឬជាទ្រព្យសម្បត្តិ អាចធ្វើបានដោយរដ្ឋឬដោយស្ថាប័នសាធារណៈ ក្រោមចំណុះតែក្នុងកំរិតនៃឥណទានដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៥._

អនុញ្ញាតអោយរដ្ឋចូលហ៊ុនក្នុងក្រុមហ៊ុនចំរុះ ដែលមានឈ្មោះថា អាកាសចរណ៍ភូមិន្ទកម្ពុជាដោយមានភាគហ៊ុនជាសាច់ប្រាក់និងជាទ្រព្យសម្បត្តិ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកគ្រប់គ្រងប្រាក់កាសសាធារណៈ

មាត្រា ៦._

ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៨ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ និង តាមមាត្រា ៣ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១១ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវបានចាត់ជាកំហុសមួយក្នុងការគ្រប់គ្រងដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះរដ្ឋ ៖

- រាល់អំពើដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិ ដែលបានចែងក្នុងជំពូកទី ២ ខាងលើ
- រាល់អំពើដែលបណ្តាលអោយមានចំណាយលើសឥណទាននៃថវិកាដែលត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា លើកលែងតែពីឥណទានដែលត្រូវបានទុកសំរាប់បើកផ្តល់ប្រាក់បៀវត្សនិងប្រាក់វិភាគទានសង្គម ដែលមានការពាក់ព័ន្ធ សេវានៃបំណុលនិងការទូទាត់ប្រាក់ដែលយល់ព្រមដោយរដ្ឋសភា ព្រមទាំងការបង់វិភាគទានចំពោះអង្គការអន្តរជាតិ ។
- រាល់អំពើដែលជាកម្មវត្ថុនាំអោយបង្កើនដោយចេតនាពិសេស នូវទឹកប្រាក់ឥណទាននៃថវិកាដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋសភា លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់និងបទបញ្ញាជាធរមាន និង ដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលរដ្ឋសភាបានអោយសច្ចាប័ន ។
- រាល់កំហុសធ្ងន់ដែលនាំអោយមានការខូចខាតបង់ជាប្រាក់កាសដែលហេរញ្ញិកសាធារណៈទទួលបន្ទុក ។

- ហើយជាទូទៅរាល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងកន្លងមក ដែលជាការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនឹងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងការប្រមូលចំណូលនិងក្នុងការទូទាត់ចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ៧.-

អាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលមានឋានៈជាអាណាប័កឬអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធព្រមទាំងមន្ត្រីរាជការនិងភ្នាក់ងាររដ្ឋត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯងលើការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តថវិកាជូនរដ្ឋសភារៀងរាល់ ៦ ខែម្តង ដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់លើលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការអនុវត្តទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃថវិកា ព្រមទាំងច្បាប់ ព្រះរាជក្រឹត្យនិងបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ ។

ជំពូកទី ៤

បទបញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធនិងអាករ

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិស្តីពីទោសទណ្ឌទាក់ទិននឹងមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធនិងការត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា ៨.-

លើកលែងតែពន្ធប្រថាប់ត្រា ពន្ធតែមប្រ៊ិ៍ ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ ការមិនបានបង់ ការបង់មិនគ្រប់ ឬការបង់យឺតនូវប្រភេទពន្ធឬអាករដែលប្រមូលដោយនាយកដ្ឋានពន្ធដារត្រូវបង់បន្ថែមនូវការប្រាក់យឺតយ៉ាវដោយមិនទាន់គិតពីទោសទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៩.-

អត្រាការប្រាក់យឺតយ៉ាវមានចំនួន ២% ក្នុងមួយខែ ដោយគិតលើចំនួនទឹកប្រាក់ពន្ធដែលអ្នកជាប់ពន្ធត្រូវបង់បន្ថែមឬលើចំនួនប្រាក់ពន្ធបង់អោយយឺតយ៉ាវ ។

មាត្រា ១០.-

ការប្រាក់យឺតយ៉ាវត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ នៃខែបន្ទាប់ដែលជាខែត្រូវបង់ពន្ធ ។ ចំពោះពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ក្នុងមាត្រា ២១ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ចំណុចផ្តើមនៃការគិតការប្រាក់យឺតយ៉ាវគឺនៅថ្ងៃទី ០១ នៃខែបន្ទាប់ ដែលជាខែចុងរយៈពេលកំណត់សំរាប់ការដាក់លិខិតប្រកាសលទ្ធផលប្រចាំឆ្នាំ ។

មាត្រា ១១._

ការគិតគូរការប្រាក់យឺតយ៉ាវត្រូវឈប់គិតឬមួយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃខែ ដែលបានផ្ញើលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការកំណត់ពន្ធឡើងវិញឬមួយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃខែដែលបានដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធ ។

មាត្រា ១២._

១_ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ ការមិនបានដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធដែលមានការបញ្ជាក់នូវចំណែកទុកសំរាប់កំណត់ឬគណនាប្រាក់ពន្ធឬអាករណាមួយ ដែលប្រមូលដោយនាយកដ្ឋានពន្ធដារនោះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធដែលបានមកពីលិខិតប្រកាសពន្ធដែលដាក់យឺតយ៉ាវ ត្រូវបូកបន្ថែមលើការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ចំនួន ១០% ទៀតនៃចំនួនប្រាក់ពន្ធ ។

២_ ការបន្ថែមចំពោះចំណុច ១ ត្រូវឡើងដល់ :

_ ២៥% _កាលបើឯកសារបានដាក់ហួសរយៈពេលកំណត់ ១៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលលិខិតរំលឹកដែលបញ្ជាក់ពីកាតព្វកិច្ចត្រូវបំពេញក្នុងរយៈពេលនេះ

_ ៤០% ប្រសិនបើពុំបានដាក់ឯកសារណាមួយ ។

មាត្រា ១៣._

ក្នុងករណីដែលលិខិតប្រកាសបង្ហាញអោយឃើញថា មូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធឬចំណែកសំរាប់គណនាប្រាក់ពន្ធមានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់ មិនពិតប្រាកដ ឬមិនពេញលេញដែលកើតឡើងដោយចេតនានោះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់បន្ថែមដោយអ្នកជាប់ពន្ធ ត្រូវបូកបន្ថែមនូវការប្រាក់យឺតយ៉ាវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និង មាត្រា ៩ ។ ចំនួនប្រាក់បន្ថែមនេះត្រូវឡើងដល់ ៤០% បន្ថែមលើការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ប្រសិនបើកំហុសខាងលើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ។

មាត្រា ១៤._

កាលបើអ្នកជាប់ពន្ធបានបង្ហាញអោយឃើញ ដោយការកត់ត្រាយ៉ាងច្បាស់លាស់លើលិខិតប្រកាសពន្ធ លើលិខិតស្នាមឬលើលិខិតដែលជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយនូវមូលហេតុខាងផ្លូវច្បាប់ ឬខាងហេតុការណ៍ដែលអ្នកជាប់ពន្ធមិនបានកត់ត្រានូវចំណែកសំរាប់កំណត់ពន្ធទាំងអស់ឬចំណែកណាមួយឬក៏បានផ្តល់ចំពោះចំណែកទាំងនេះ នូវការបញ្ជាក់ដែលនាំអោយមានការកំណត់ពន្ធដោយបន្ធូរបន្ថយ ឬការកាត់កងពន្ធដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ពេលក្រោយថាមិនសមហេតុផលនោះ ការកំណត់ពន្ធឡើងវិញចំពោះករណីទាំងនេះ មិននាំអោយមានការអនុវត្តនូវការបង់ការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និងមាត្រា ៩ ឡើយ ។

មាត្រា ១៥._

ការប្រាក់យឺតយ៉ាវនិងប្រាក់បន្ថែមមិនត្រូវអនុវត្តទេ កាលបើការខ្វះខាតអំពីតួលេខប្រកាសពន្ធមិនលើសពី ១ភាគ១០ នៃមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធ បន្ទាប់ពីមានការកំណត់ពន្ធឡើងវិញ ។

មាត្រា ១៦._

ត្រូវបានលុបចោលដោយបទបញ្ញត្តិច្បាប់នេះនូវ ៖

- មាត្រា ១៤ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩១ ស្តីពីពន្ធសត្តឃាត
- មាត្រា ២៣ និងមាត្រា ២៤ ជំពូក ៥ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២២ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ស្តីពីពន្ធប៉ាតង់
- មាត្រា ១៨ និងមាត្រា ១៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៤ ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ស្តីពីពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេស
- មាត្រា ៥៧ មាត្រា ៥៩ និង ចំណុច ១ នៃមាត្រា ៦០ នៃច្បាប់ស្តីអំពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

ផ្នែកទី ២

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកែប្រែពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេស ជាអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន

មាត្រា ១៧._

ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសអោយប្រើច្បាប់នេះ ពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេសដែលបានបង្កើតឡើងដោយក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៤ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ត្រូវហៅថា " អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន " វិញ ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី ២ ជំពូកទី ៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៨._

អត្រាអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ដែលពីមុនឡើងដល់ ៥០% ទៅតាមក្រឹត្យច្បាប់ដូចពោលខាងលើ ត្រូវបន្ថយអោយមកនៅត្រឹមអត្រាពីរដូចតទៅ

- ២០% សំរាប់គ្រប់ផលិតផលគេលសិលា
- ១០% សំរាប់គ្រប់ផលិតផលផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១៩._

ត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ទោះបីនាំចូលឬផលិតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ដោយនូវ ៖

១_ ផលិតផលគេលសិលា

- ប្រេងសាំងស៊ុបពែរ ឬធម្មតា សំរាប់យានយន្ត
- ប្រេងរំអិល

២_ ភេសជ្ជៈ :-

_ ទឹកមានជាតិឧស្ម័ន មានដាក់ស្ករ ឬក៏សារធាតុផ្អែមផ្សេងទៀត ឬគ្រឿងក្រអូបនិងភេសជ្ជៈដទៃទៀតដែលគ្មានជាតិស្រា លើកលែងតែទឹកនិងទឹកមីណេរ៉ាល់ ហើយនិងទឹកដមផ្លែឈើ ឬទឹកដមបន្លែ ។

- ស្រាបៀរ
- ស្រាទំពាំងបាយជូរស្រស់ រួមទាំងស្រាទំពាំងបាយជូរដែលមានបន្ថែមជាតិស្រា
- ស្រាវ៉ែមុតនិងស្រាទំពាំងបាយជូរស្រស់ផ្សេងទៀតផ្សំពីរុក្ខជាតិនិងសារធាតុក្រអូប
- ភេសជ្ជៈមើរ៉យផ្សេងទៀត

_ អាល់កុលអេទីលីកសុទ្ធដែលមានកំរិតជាតិស្រាក្នុងឯកតាចំណុះពី៨០% នៃចំណុះ ឬលើសពីនេះ និងអាល់កុលអេទីលីក ហើយនិងភេសជ្ជៈមានជាតិស្រាដែលបាត់បង់កំរិតស្រាដើមរបស់វា ។

_ អាល់កុលអេទីលីកបាត់បង់ធាតុសុទ្ធ ដែលមានកំរិតជាតិស្រាក្នុងឯកតាចំណុះ ៨០% នៃចំណុះ និងភេសជ្ជៈមានជាតិស្រា ភេសជ្ជៈស្រវឹងផ្សេងៗទៀត ការរៀបចំកែច្នៃស្រាផ្សំក្នុងប្រភេទដែលប្រើសំរាប់ផលិតភេសជ្ជៈ ។

៣_ បារី បារីស៊ីហ្គា គ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា ២០._

ផលិតផលដូចតទៅ លែងត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនទៀតហើយ

- ថ្នាំជក់មិនកែច្នៃ
- កាវ៉េ
- គ្រាប់ឈូក

មាត្រា ២១._

មូលដ្ឋានកំណត់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ចំពោះ :

១_ ផលិតផលនាំចូល គឺតំលៃក្នុងពេលកើតផលិតផលនាំចូលបូកបន្ថែមពន្ធនិងអាករ ដែលត្រូវបង់នាពេលនាំចូល លើកលែងតែអាករពិសេសខ្លួនឯងនេះ និងអាករប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបង់នាពេលនាំចូល ។

២_ ផលិតផលធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺថ្លៃលក់កត់ត្រាក្នុងវិក័យប័ត្ររបស់អ្នកធ្វើដែលគិតបញ្ចូលទាំងសោហ៊ុយនិងអាករគ្រប់មុខ លើកលែងតែអាករពិសេសខ្លួនឯងនេះ និងអាករលើផលរបរ ។

មាត្រា ២២._

ត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ៖

១_ ចំពោះទំនិញនាំចូល គឺគ្រប់ការដាក់ទំនិញអោយប្រើប្រាស់នៅលើដែននៃប្រទេសជាតិទៅតាមន័យនៃពាក្យរបស់គយ ។

២_ ចំពោះទំនិញផលិតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺគ្រប់ការប្រគល់ទំនិញ ដោយគិតទាំងការប្រគល់ឱ្យដោយឥតយកថ្លៃដែលបានធ្វើឡើងតាមផ្លូវច្បាប់ ឬតាមហេតុការណ៍ពិត នៅលើដែននៃប្រទេសជាតិ ។

ដោយឡែកត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនផងដែរ នូវទំនិញដែលអ្នកធ្វើឬផលិតករកាត់យកសំរាប់តម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន សំរាប់តម្រូវការរបស់បុគ្គលិកឬសំរាប់តម្រូវការរបស់គតិយជន ។

មាត្រា ២៣._

អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវបង់ដោយ ៖

១_ អ្នកនាំចូលឬអ្នកកាន់កាប់ទំនិញនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទំនិញដែលមានដើមកំណើតពីក្រៅ ។

២_ ផលិតករឬអ្នកធ្វើ ចំពោះទំនិញផលិតឬធ្វើនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៤._

អ្នកជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវកាន់បញ្ជីពិសេសមួយដែលបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់នូវប្រភេទ បរិមាណ គុណភាព តម្លៃ ៖

១_ ចំពោះការនាំចូល និងការបញ្ចូលផលិតផល ទោះបីផលិតផលទាំងនេះ មានដើមកំណើតពីណាក្តី ៖

- លេខនិងកាលបរិច្ឆេទនៃប្រតិវេទន៍នាំចូល ឈ្មោះការិយាល័យគយដែលយកទំនិញចេញ កាលបរិច្ឆេទទទួល
- បរិមាណ ទម្ងន់ និងប្រភេទនៃទំនិញនាំចូល
- តម្លៃកត់ត្រាក្នុងវិក័យបត្រនិងមូលដ្ឋានសំរាប់កំណត់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន
- កាលបរិច្ឆេទនិងលេខបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់

បញ្ជីពិសេសត្រូវតែមាន ចុះលេខទំព័រ និង ចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយនាយកនីតាក់ការគយឬអ្នកតំណាងដែលមានសិទ្ធិប្រទាន ។

២_ ចំពោះទំនិញផលិតឬធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ៖

- ស្តុកនៅថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ នៃឆ្នាំនីមួយៗ
- ការកត់ត្រាការធ្វើទំនិញពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
- ការបញ្ចេញទំនិញក៏ត្រូវធ្វើការកត់ត្រាពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃដែរ ។

បញ្ជីពិសេសត្រូវតែមានចុះលេខទំព័រនិងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយប្រធាននាយកដ្ឋានពន្ធដារឬអ្នកតំណាងដែលមានសិទ្ធិប្រទាន ។

មាត្រា ២៥._

ចំពោះទំនិញផលិតឬធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នកជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវជូនលិខិតប្រកាសពន្ធយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ១០ នៃខែនីមួយៗអោយទៅផ្នែកពន្ធដារ ដោយមានបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋានកំណត់អាករ ដែលជាលទ្ធផលនៃប្រតិបត្តិការដែលបានសំរេចក្នុងខែមុន ។

លិខិតប្រកាសត្រូវមានកត់ត្រាបញ្ជាក់អំពីចំនួនប្រាក់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ដែលត្រូវបង់និងត្រូវបង់ភ្ជាមនាឱកាសដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធ ។

មាត្រា ២៦._

អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ចំពោះទំនិញនាំចូលត្រូវប្រមូលនាឱកាសនាំចូលដោយអង្គភាពគយ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនិងតាមបទបញ្ញត្តិដូចគ្នានឹងពន្ធគយនិងអាករប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ២៧._

បុគ្គលទាំងឡាយដែលលក់ផលិតផលស្ថិតក្នុងដែនអនុវត្តន៍នៃអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងសំរាប់បញ្ជាក់ថា ផលិតផលដែលដាក់លក់ទាំងនេះ ពិតជាបានបង់អាករនេះរួចហើយនៅពេលបញ្ចូលក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ បើគ្មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ទេ ផ្នែកពន្ធដារត្រូវគិតគូរនិងទារប្រាក់អាករដែលត្រូវបង់ និងត្រូវអនុវត្តទោសទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ២៨._

វិធានច្បាប់ទាំងឡាយស្ដីពីអាករលើផលរបរ ដែលប្រមូលនៅផ្ទៃក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិនៃជំពូកនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះអាករពិសេសលើទំនិញផលិតឬធ្វើនៅកម្ពុជា ។

វិធានច្បាប់ទាំងនេះ គឺជាវិធានច្បាប់ចែងអំពីមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធ ការត្រួតពិនិត្យ ទោសបញ្ញត្តិ និងការប្រមូល ពន្ធ ។

មាត្រា ២៩._

១_ នីតិវិធីធម្មតានៃការកំណត់ពន្ធឡើងវិញ បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនដែលប្រមូលដោយអគ្គការពន្ធ គឺជានីតិវិធីដែលបានចែងនៅមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

២_ នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគីរបស់អគ្គការពន្ធអាចអនុវត្តបាន ចំពោះករណីទាំងឡាយដូចមានចែងនៅមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ដូចយោងខាងលើ ។ នីតិវិធីដែលនេះអាចអនុវត្តបានក្នុងករណីដែលបញ្ជីពិសេសដូចមានចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះមិនបានបង្ហាញអោយឃើញ ។

មាត្រា ៣០._

បទបញ្ញត្តិនៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៤ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ស្ដីពីពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេសដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិកំណត់ក្នុងផ្នែកនេះ ត្រូវលុបចោលចាប់ពីពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។ រាល់ការកែប្រែដែលបានកំណត់ក្នុងផ្នែកនេះ ពុំមានអនុភាពប្រតិសកម្មទេ ។

ផ្នែកទី ៣

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកែប្រែការបង់ប្រចាំខែនូវប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ដោយសហគ្រាសជាប់ពន្ធតាមរបបពិត

មាត្រា ៣១.-

ចំពោះគ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលសំរេចបានគិតចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ចំនួនប្រាក់រំដោះត្រូវបង់ប្រចាំខែសំរាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវកំណត់ ១% នៃផលរបរគិតរួមបញ្ចូលទាំងអាករគ្រប់ប្រភេទដែលសំរេចបានក្នុងខែមុន ។ ប្រាក់រំដោះនេះនឹងត្រូវបានផាត់ចេញពីចំនួនប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នាពេលធ្វើការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣២.-

ទោះបីលទ្ធផលសារពើពន្ធដែលបានធ្វើប្រកាសឬដែលបានទទួលស្គាល់យ៉ាងណាក្តី ប្រាក់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ដោយសហគ្រាសជាប់ពន្ធតាមរបបពិតមិនត្រូវតិចជាងប្រាក់ពន្ធអប្បបរមា ដែលមានចំនួនស្មើនឹង ១% នៃផលរបរប្រចាំឆ្នាំ ដោយគិតរួមបញ្ចូលទាំងអាករគ្រប់ប្រភេទផង និងមិនអាចផាត់ចេញពីប្រាក់រំដោះប្រចាំខែ សំរាប់ការិយបរិច្ឆេទបន្ទាប់ឬសងវិញឡើយ ។

បទបញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធអប្បបរមា ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវចាប់អនុវត្តជាលើកដំបូងសំរាប់ពេលពិនិត្យការិយបរិច្ឆេទដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ផ្នែកទី ៤

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកំណត់អោយបានស្មើគ្នារវាងអត្រាអាករលើផលរបរ ជាមួយនឹងអត្រាអាករប្រើប្រាស់

មាត្រា ៣៣.-

ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសអោយប្រើច្បាប់នេះ គ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលពីមុនជាប់អាករលើផលរបរ តាមអត្រា ២% ត្រូវជាប់អាករលើផលរបរតាមអត្រា ៤% ។ ប៉ុន្តែ ប្រតិបត្តិការទាំងឡាយនៃសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្មនិងអណ្តូងរ៉ែ ត្រូវជាប់អាករលើផលរបរតាមអត្រា ១% ដដែល ។

ជំពូកទី៥

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៤._

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៥._

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី ១ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ប្រធានរដ្ឋសភា

ភាគទី ២

បណ្ដាតារាងឧបសម្ព័ន្ធ
នៃច្បាប់ស្ដីពីការកែតម្រូវនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ
សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥
តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ
ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ និង អនុកថាខណ្ឌ

ឯកតា៖ លានរៀល

ប្រការ	កថាខណ្ឌ	អនុកថាខណ្ឌ	ការរាយមុខចំណូល	ការបោះតម្លៃដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការបោះតម្លៃកែប្រែច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លើស
			សរុបរួមចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ	1 058 600	1 283 000	-87 134	+251 643
			សរុបចំណូលជាប្រចាំ	581 100	694 000	-53 156	+169 756
			ប្រភេទទី១: ពន្ធ និង អាករ	461 500	466 350	-44 792	+49 642
			ជំពូក១០: ពន្ធលើផលទុនប្រាក់ចំណេញ និង កំរៃទុន	11 735	16 245		+4 510
01			ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស	1 000	1 000		
02			ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញរបស់រោងចក្រ និង ពាណិជ្ជកម្ម	7 635	11 835		+4 200
	01		សហគ្រាសសាធារណៈ	3 146	3 145	-1	
		01	សហគ្រាសមជ្ឈិម	2 846	2 845	-1	
		02	សហគ្រាសខេត្តនានា	300	300		
	02		សហគ្រាសឯកជន	4 489	8 690		+4 201
03			ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញវិជ្ជាជីវៈ មិនមែនពាណិជ្ជកម្ម				
04			ពន្ធលើផលទុននៃតម្លៃអចលនទ្រព្យ				
05			ពន្ធលើផលទុននៃដី_ផ្ទះសំបែង	3 000	3 000		
06			ពន្ធលើតម្លៃលើសអចលនទ្រព្យ				
07			ពន្ធលើផលទុនកសិកម្ម				
	01		សកម្មភាពព្រៃឈើ				
	02		សកម្មភាពនេសាទ				
	03		អាជីវកម្មកសិកម្មផ្សេងៗទៀត				
08			ពន្ធដីធ្លីទំនេរ				
20			ពន្ធផ្សេងៗទៀតលើផលទុន_ប្រាក់ចំណេញ និង កំរៃទុន	100	410		+310
			ជំពូក១១: ពន្ធលើបេតិកភ័ណ្ឌ	300	700		+400
01			ពន្ធប្រថាប់ត្រា	300	700		+400
	01		ពន្ធផ្ទេរមរតករវាងអ្នកនៅរស់	300	700		+400
	02		ពន្ធផ្ទេរសិទ្ធិពីអ្នកស្លាប់				

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ និង វាក្យខណ្ឌ

ឯកតា:លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	វាក្យខណ្ឌ	ការរាយមុខចំណូល	ការទាយតំលៃដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការទាយតំលៃកែប្រែច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លំអៀងខាង លើស
12				ជំពូក១២: ពន្ធផ្ទៃក្នុងលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងសេវាកម្ម	83 240	92 185	-9 217	+18 162
	01			អាករលើផលរបរ: របបផ្ទៃក្នុង	7 347	13 550		+6 203
		01		សហគ្រាសសាធារណៈ	2 347	2 350		+3
			01	សហគ្រាសមជ្ឈិម	1 847	1 850		+3
			02	សហគ្រាសខេត្តនានា	500	500		
		02		សហគ្រាសឯកជន	5 000	11 200		+6 200
	02			អាករប្រើប្រាស់: របបនាំចូល	65 437	59 000	-6 437	
	03			ពន្ធប៉ាតង់	812	1 200		+388
	04			អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន	4 244	15 815		+11 571
	05			ពន្ធសត្តឃាត	200	200		
	06			ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ	2 200	2 200		
	07			អាករស្នាក់នៅ	3 000	220	-2 780	
13				ជំពូក១៣: ពន្ធលើពាណិជ្ជកម្មក្រៅប្រទេស	364 325	347 640	-35 375	+18 690
	01			ពន្ធ និង អាករគយពីការនាំចូល	355 125	322 500	-35 375	+2 750
		01		ពន្ធគយពីការនាំចូល	266 975	231 600	-35 375	
		02		កំរៃយកមុនលើផលិតផលប្រេងកាត	1 300	1 300		
		03		កំរៃយកមុនលើការបារគយក្នុងការនាំចូល	100	100		
		04		ពន្ធគយលើផលិតផលប្រេងកាត	86 650	89 400		+2 750
		10		ពន្ធ និង អាករគយផ្សេងៗទៀតពីការនាំចូល	100	100		
	02			អាករពីការនាំចេញ	5 200	18 840		+13 640
		01		អាករគយពីការនាំចេញ	5 000	18 640		+13 640
		02		កំរៃយកពីមុនលើការបារគយក្នុងការនាំចេញ	100	100		
		10		ពន្ធ និង អាករគយផ្សេងៗទៀតពីការនាំចេញ	100	100		
	03			ការផាកពិន័យរបស់គយ	4 000	6 300		+2 300

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ និង អនុកថាខណ្ឌ

ឯកតា:លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	អនុកថាខណ្ឌ	ការអោយមុខចំណូល	ការទាយតំលៃ ដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការទាយតំលៃកែប្រែ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ កែតម្រូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លើស
14				ជំពូក១៤: ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀត	1 900	9 580	-200	+7 880
	01			ពន្ធតែមប្រិ	200	200		
	02			ពន្ធលើសារលិខិតស៊ីវិល និង តុលាការ				
	03			អាករលើការសាងសង់				
	04			ការផាកពិន័យ និង ទោសប្បញ្ញត្តិសារពើពន្ធ	100	500		+400
	05			អាករលើយានជំនិះចូលដោយខុសច្បាប់		7 400		+7 400
	06			អាករព្រលានយន្តហោះ	1 500	1 300	-200	
	10			ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀតតាមមុខពន្ធនានា	100	180		+80
				ប្រភេទទី២: ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ	119 600	227 650	-8 364	+120 114
20				ជំពូក២០: ផលទុននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ	48 362	159 950	-4 826	+120 114
	01			ផលនេសាទ	6 100	6 100		
	02			ផលព្រៃឈើ	3 825	85 900		+82 075
	03			ផលទុនបានមកពីសហគ្រាសសាធារណៈ	34 602	32 410	-4 722	+2 530
		01		ការចូលរួមចំណេញសហគ្រាស	12 783	11 400	-1 383	
			01	សហគ្រាសមជ្ឈឹម	11 783	10 400	-1 383	
			02	សហគ្រាសខេត្តនានា	1 000	1 000		
		02		ការបង់ប្រាក់រំលស់ឡើងវិញ	2 808	900	-1 908	
			01	សហគ្រាសមជ្ឈឹម	2 808	900	-1 908	
			02	សហគ្រាសខេត្តនានា				
		03		ចំនួនលើសនៃទុនចលករ	475	475		
		04		សេវាកម្មនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ				
		05		ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ	491	500		+9
		06		ផលទុនរបស់អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	14 040	14 040		
		07		ផលទុននៃសកម្មភាពភាពយន្ត	4	5		+1
		08		ផលទុននៃសកម្មភាពទេសចរណ៍	2 031	600	-1 431	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥
តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ
ចំណូលថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

សង្ខេបការចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ និង អនុកថាខណ្ឌ

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	អនុកថាខណ្ឌ	ការកាយមុខចំណូល	ការទាយតំលៃ ដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការទាយតំលៃកែប្រែ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ កែតំរូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លំអៀងខាង លើស
		09		ការលក់សំភារៈបរិក្ខា	437	550		+113
		10		ការជួលសំភារៈបរិក្ខា				
		11		ផលនៃការដឹកជញ្ជូនទំនិញ	95	110		+15
		12		ផលនៃប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម	881	1 700		+819
		20		ផលទុនផ្សេងៗទៀតរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ	557	2 130		+1 573
	04			កំរៃយកមកពីសម្បទានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ	2 454	26 500		+24 046
		01		សម្បទានពីព្រៃឈើ	1 514	1 515		+1
		02		សម្បទានពីរ៉ែ	940	985		+45
		10		សម្បទានផ្សេងៗទៀត		24 000		+24 000
	05			ពន្ធលើការកាន់កាប់កម្មសិទ្ធិសាធារណៈ		3 700		+3 700
		01		ផលនៃការជួលកន្លែងលក់ដូរក្នុងផ្សារ		2 100		+2 100
		02		ពន្ធចំណតយានយន្ត		400		+400
		03		ពន្ធកំពង់ចម្លង		1 000		+1 000
		04		ពន្ធកន្លែងលក់ដោយការដេញថ្លៃ		200		+200
	06			ការជួលអចលនវត្ថុ	737	3 500		+2 763
	07			ផលពីការលក់ផ្ទៃកយ	500	1 800		+1 300
	08			ផលបានមកពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលចាប់ទុក សត្វពាហនៈយានជំនិះដែលគ្មានម្ចាស់ និង ទំនិញបោះបង់ចោល				
	09			ផលពីការលក់ចលនវត្ថុចាស់របស់រដ្ឋ	17	15	-2	
	20			ផលផ្សេងៗទៀតពីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ	127	25	-102	
21				ជំពូក២១: ចំណូលផ្សេងៗទៀតពុំមែនសារពើពន្ធ	71 238	67 700	-3 538	
	01			ផលទុនប្រៃសណីយ៍ និង ទូរគមនាគមន៍	61 686	61 685	-1	
	02			ផលទុន វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ការផ្សាយ	131	130	-1	
	03			ចំណូលនៃសេវាកម្មសាធារណៈ	5 076	3 555	-1 521	
		01		កំរៃនៃការថែទាំ	48	50		+2
		02		ការលក់សំភារៈសិក្សា	2		-2	
		03		ភោគនៃស្ពានខ្ពស់	2 432	400	-2 032	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥
តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ
ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ និង អនុកថាខណ្ឌ

ឯកតា:លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	អនុកថាខណ្ឌ	ការរាយមុខចំណូល	ការវាយតំលៃដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការវាយតំលៃកែប្រែច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លើស
		04		ផលខុននៃសកម្មភាពរៀបចំ	56	700		+644
		05		ពន្ធលើការផ្ទាប់ល្បាត់ឈើចេញ	100	800		+700
		06		ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពផលិតផល	282	280	-2	
		07		ពន្ធលើការបង្កើតសហគ្រាស		65		+65
		08		ការបង់ប្រាក់ពាក់ព័ន្ធការបង្កើតសហគ្រាស		40		+40
		09		ការលក់ឯកសារថយ	100	100		
		10		លតាប័ត្រ និង លិខិតបោះពុម្ពផ្សេងៗរបស់ថយ	1 300	800	-500	
		11		ឯកសារផ្សេងៗទៀត	78	80		+2
		12		ការលក់ឯកសារ និង លិខិតបោះពុម្ពរបស់ពន្ធដារ		10		+10
		13		ផលនៃការលក់ផ្លាកលេខ		150		+150
		30		ចំណូលផ្សេងៗទៀតរបស់សេវាកម្មសាធារណៈ	678	80	-598	
	04			ប្រាក់ចំណេញរបស់ធនាគារនិងការប្រាក់ផ្សេងៗ	231	230	-1	
	05			ចំណូលក្រៅសារពើពន្ធរបស់ខេត្តក្រុង	2 218	800	-1 418	
	20			ចំណូលផ្សេងៗក្រៅពីសារពើពន្ធ	1 896	1 300	-596	
				សរុបចំណូលជាមូលធន	477 500	589 000	-33 978	+81 887
				ប្រភេទទី៣: ចំណូលជាមូលធន	477 500	589 000	-33 978	+81 887
30				ជំពូក៣០: ចំណូលផ្ទៃក្នុងជាមូលធន		380		+380
	01			ការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិនៃមូលធនថេរ		380		+380
	02			ការលក់ដីធ្លី				
	03			ការលក់ទ្រព្យសកម្មអរូបីយ និង ហិរញ្ញវត្ថុ				
	15			ចំណូលផ្ទៃក្នុងផ្សេងៗទៀតជាមូលធន				

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ចំណូលថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ គណនី និង អនុគណនី

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	គណនី	អនុគណនី	ការរាយមុខចំណូល	ការទាយតំលៃ ដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការទាយតំលៃកែប្រែ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ កែតម្រូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លំអៀងខាង លើស
31				ជំពូក៣១: អំណោយពិសេស	291 380	397 087		+81 507
	01			ជំនួយមនុស្សធម៌				
		01		....				
	02			មូលនិធិបរិភាគ	14 510	69 240		+54 730
		01		ជប៉ុន	14 510	47 600		+33 090
		02		អាល្លឺម៉ង់				
		03		បែលហ្ស៊ិក				
		04		ចក្រភពអង់គ្លេស		9 640		+9 640
		05		បារាំង				
		06		អង្គការសហប្រជាជាតិ				
		07		អ៊ីតាលី				
		08		ស៊ុយអែត		12 000		+12 000
		30		ផ្សេងៗទៀត				
	03			អំណោយផ្សេងៗទៀតពិសេស	276 870	303 647		+26 777
		01		ជប៉ុន				
		02		សហរដ្ឋអាមេរិក				
		03		អង្គការសហប្រជាជាតិ				
		04		បារាំង				
		05		អូស្ត្រាលី				
		06		ស៊ុយអែត				
		07		ចក្រភពអង់គ្លេស				
		08		អាល្លឺម៉ង់				
		30		ផ្សេងៗទៀត				
	04			អំណោយដោយខ្សែសំរាប់រំលស់បំណុល		24 200		+24 200

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥
តារាង "ក" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ
ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រការ គណនី និង អនុគណនី

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រការ	គណនី	អនុគណនី	ការរាយមុខចំណូល	ការខាយតំលៃ ដំបូងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ១៩៩៥	ការខាយតំលៃកែប្រែ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ កែតំរូវ	លំអៀងខាង ខ្វះ	លើស
32				ជំពូក៣២: ប្រភពទ្រព្យសម្បត្តិបានមកពីការខ្ចីបុល	186 120	191 533	-33 978	
	01			ប្រភពទុនខ្ចីផ្ទៃក្នុង	12 000	12 000		
		01		ប្រភពទុនខ្ចីផ្ទៃក្នុងបានមកពីប្រព័ន្ធធនាគារ	12 000	12 000		
				....				
		02		ប្រភពទុនខ្ចីផ្ទៃក្នុងផ្សេងៗទៀត				
				....				
	02			ប្រភពទុនខ្ចីពីបរទេស	174 120	140 142	-33 978	
		01		ប្រភពទុនខ្ចីពីបរទេសបានមកពីអង្គការអន្តរជាតិនានា	174 120	140 142	-33 978	
			01	ធនាគារពិភពលោក	130 590	92 446	-38 144	
				មូលនិធិបរិភាគ	101 570	71 689	-29 881	
				ធំហាបខ្ចី	29 020	20 757	-8 263	
			02	ធនាគារអាស៊ីសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍	43 530	47 696		+4 166
				មូលនិធិបរិភាគ				
				ធំហាបខ្ចី	43 530	47 696		+4 166
				....				
		02		ប្រភពទុនខ្ចីពីបរទេសបានមកពីរដ្ឋាភិបាល និង អង្គការទំនាក់ទំនង				
				....				
		03		ប្រភពទុនខ្ចីពីបរទេសបានមកពីអង្គការឯកជននានា		39 391		+39 391
				....				

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ឃ" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ

ចំណាយជាមូលធននៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

គម្រោងសរុបតាមក្រសួង តាមប្រភេទវិនិយោគ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

លានរៀល

ក្រសួងនានា	សរុប ចំណាយ ជាមូលធន	ជំពូក ៥០ និង ៥១ - ឥណទានវិនិយោគ: សរុប ទុនវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក: *សាងសង់-ទិញសំភារៈ*	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក: *ថវិកាក្នុងស្រុក*	ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស: *សាងសង់-ទិញសំភារៈ*	ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ការទូទាត់ប្រាក់ដើមបំណុល
សរុបរួមចំណាយជាមូលធន	490 800	438 500	51 900	14 500	372 100		52 300
១_ព្រះបរមរាជវាំង	1 800	1 800	1 800				
២_សភាជាតិ	370	370	370				
៣_ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	2 665	2 665	2 665				
១_គណៈរដ្ឋមន្ត្រី	2 295	2 295	2 295				
៤_ទំនាក់ទំនងជាមួយសភា	30	30	30				
៦_មុខងារសាធារណៈ	40	40	40				
៧_អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	300	300	300				
៤_ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	200	200	200				
៥_ក្រសួងការពារជាតិ							
៦_ក្រសួងមហាផ្ទៃ	21 540	21 540	1 440	900	19 200		
១_សន្តិសុខសាធារណៈ							
២_រដ្ឋបាលទូទៅ	21 540	21 540	1 440	900	19 200		
៩_ខេត្តនានា							
៧_ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	100 060	47 760	3 180	4 580	40 000		52 300
១_ក្រសួង	99 575	47 275	2 695	4 580	40 000		52 300
៩_ខេត្តនានា	485	485	485				
៨_ក្រសួងពត៌មាន	2 840	2 840	2 840				
១_ក្រសួង	2 600	2 600	2 600				
៩_ខេត្តនានា	240	240	240				
៩_ក្រសួងសាធារណៈការនិងដឹកជញ្ជូន	122 430	122 430	22 510	2 420	97 500		
១_ក្រសួង	119 155	119 155	19 235	2 420	97 500		
៩_ខេត្តនានា	3 275	3 275	3 275				
១០_ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ	57 955	57 955	7 705	1 750	48 500		
១_ក្រសួង	57 955	57 955	7 705	1 750	48 500		
៩_ខេត្តនានា							

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ឃ" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ

ចំណាយជាមូលធននៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការបូកសរុបតាមក្រសួង តាមប្រភេទវិនិយោគ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

លានរៀល

ក្រសួងនានា	សរុប ចំណាយ ជាមូលធន	ជំពូក ៥០ និង ៥១ - ចំណាយវិនិយោគ				ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការ ហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចី បុល
		សរុប ចុះវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក		ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស		
			សាងសង់-ទិញសំភារៈ	ថវិកាក្នុងស្រុក	សាងសង់-ទិញសំភារៈ		
១១-ក្រសួងយុត្តិធម៌	370	370	370				
១-ក្រសួង	310	310	310				
២-តុលាការជាន់ខ្ពស់បំផុត	30	30	30				
៣-សាលាឧទ្ធរណ៍	30	30	30				
៤-ខេត្តនានា							
១២-ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	45 360	45 360	1 820	1 440	42 100		
១-អប់រំ	43 940	43 940	400	1 440	42 100		
២-ឧត្តមសិក្សា	1 200	1 200	1 200				
៣-យុវជននិងកីឡា	220	220	220				
៤-ខេត្តនានា							
១៣-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	550	550	550				
១-ក្រសួង	550	550	550				
៤-ខេត្តនានា							
១៤-ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល	57 500	57 500	200	3 100	54 200		
១-ក្រសួង	57 500	57 500	200	3 100	54 200		
៤-ខេត្តនានា							
១៥-ក្រសួងផែនការ	110	110	80	30			
១-ក្រសួង	110	110	80	30			
៤-ខេត្តនានា							
១៦-ក្រសួងសុខាភិបាល	25 550	25 550	3 900	250	21 400		
១-ក្រសួង	25 550	25 550	3 900	250	21 400		
៤-ខេត្តនានា							
១៧-ក្រសួងទេសចរណ៍	375	375	375				
១-ក្រសួង	375	375	375				
៤-ខេត្តនានា							
១៨-ក្រសួងធម្មការនិង កិច្ចការសាសនា	30	30	30				
១-ក្រសួង	30	30	30				
៤-ខេត្តនានា							
១៩-ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍	550	550	550				
១-ក្រសួង	550	550	550				
៤-ខេត្តនានា							

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ឃ" ~ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ចំណាយជាមូលធនលើថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

ការចូលរួមតាមក្រសួង តាមប្រភេទវិនិយោគ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

លានរៀល

ក្រសួងនានា	សរុប ចំណាយ ជាមូលធន	ជំពូក ៥០ និង ៥១ - ចំណាយវិនិយោគ				ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការ ហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចី បុល
		សរុប មូលវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក		ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស		
			សាងសង់_ទិញសំភារៈ	*ឥណទានក្នុងស្រុក*	*សាងសង់_ទិញសំភារៈ*		
២០_ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	295	295	295				
១_ក្រសួង	295	295	295				
៤_ខេត្តនានា							
២១_ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន	350	350	350				
១_ក្រសួង	350	350	350				
៤_ខេត្តនានា							
២២_ក្រសួងបរិស្ថាន	470	470	470				
១_ក្រសួង	470	470	470				
៤_ខេត្តនានា							
២៣_ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	49 260	49 260	30	30	49 200		
១_ក្រសួង	49 260	49 260	30	30	49 200		
៤_ខេត្តនានា							
២៤_ក្រសួងកិច្ចការនារី	170	170	170				
១_ក្រសួង	170	170	170				
៤_ខេត្តនានា							
៩៩_ចំណាយផ្សេងៗនិង ពុំបានគ្រោងទុក							

(១) ក្នុងនោះ ៤ ៥០០ លានរៀល ទាយជូនខានជាបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបែងចែកក្នុងជំពូក៥០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ" ~ ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតំរូវ

ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការបូកសរុបចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ / ក្រសួងនានា / ផ្នែក	សរុបចំណាយ	សរុបចំណាយជាប្រចាំ	1 ប្រភេទទី១: មធ្យោបាយសេវា	2 ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃការខ្ចីបុល	3 ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍សាធារណៈ	4 ប្រភេទទី៤: ចំណាយផ្សេងៗ និង ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក	5 ប្រភេទទី៥: ចំណាយជាមូលធន
សរុបរួមចំណាយ	1 283 000	792 200	688 110	19 700	80 590	3 800	490 800
១_ព្រះបរមរាជវាំង	13 600	11 800	8 290		3 510		1 800
២_សភាជាតិ	9 800	9 430	9 190		240		370
៣_ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	30 010	27 345	21 815		5 530		2 665
១_គណៈរដ្ឋមន្ត្រី	25 850	23 555	18 190		5 365		2 295
៤_ទំនាក់ទំនងជាមួយសភា	640	610	600		10		30
៦_មុខងារសាធារណៈ	380	340	335		5		40
៧_អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	3 140	2 840	2 690		150		300
៤_ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	23 150	22 950	21 705		1 245		200
៥_ក្រសួងការពារជាតិ	308 500	308 500	301 900		6 600		
៦_ក្រសួងមហាផ្ទៃ	154 235	132 695	130 235		2 460		21 540
១_សន្តិសុខសាធារណៈ	104 370	104 370	103 315		1 055		
២_រដ្ឋបាលទូទៅ	27 570	6 030	4 865		1 165		21 540
៩_ខេត្តនានា	22 295	22 295	22 055		240		
៧_ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	136 015	35 955	9 980	19 700	6 275		100 060
១_ក្រសួង	134 095	34 520	8 670	19 700	(១) 6 150		(២) 99 575
៩_ខេត្តនានា	1 920	1 435	1 310		125		485
៨_ក្រសួងពត៌មាន	7 785	4 945	4 830		115		2 840
១_ក្រសួង	6 150	3 550	3 490		60		2 600
៩_ខេត្តនានា	1 635	1 395	1 340		55		240
៩_ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន	133 770	11 340	6 020		5 320		122 430
១_ក្រសួង	126 285	7 130	1 920		5 210		119 155
៩_ខេត្តនានា	7 485	4 210	4 100		110		3 275
១០_ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ	72 150	14 195	11 890		2 305		57 955
១_ក្រសួង	65 760	7 805	6 660		1 145		57 955
៩_ខេត្តនានា	6 390	6 390	5 230		1 160		

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ចំណាយថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

ការបូកសរុបចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ / ក្រសួងនានា ផ្នែក	សរុប ចំណាយ	សរុបចំណាយជាប្រចាំ	1 ប្រភេទទី១: ចំណាយរដ្ឋបាល	2 ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃការខ្ចីបុល	3 ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍សាធារណៈ	4 ប្រភេទទី៤: ចំណាយផ្សេងៗ និងចំណាយមិនបានព្យាករទុក	5 ប្រភេទទី៥: ចំណាយជាមូលធន
១១_ក្រសួងយុត្តិធម៌	3 435	3 065	2 975		90		370
១_ក្រសួង	1 800	1 490	1 465		25		310
២_តុលាការជាន់ខ្ពស់បំផុត	470	440	425		15		30
៣_សាលាឧទ្ធរណ៍	190	160	155		5		30
៤_ខេត្តនានា	975	975	930		45		
១២_ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	124 420	79 060	77 155		1 905		45 360
១_អប់រំ	55 065	11 125	10 945		180		43 940
២_ឧត្តមសិក្សា	3 420	2 220	1 895		325		1 200
៣_យុវជននិងកីឡា	1 765	1 545	1 245		300		220
៤_ខេត្តនានា	64 170	64 170	63 070		1 100		
១៣_ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	4 545	3 995	2 855		1 140		550
១_ក្រសួង	3 090	2 540	1 490		1 050		550
៤_ខេត្តនានា	1 455	1 455	1 365		90		
១៤_ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល	6[illegible] 270	9 770	2 125		7 645		57 500
១_ក្រសួង	64 720	7 220	810		6 410		57 500
៤_ខេត្តនានា	2 550	2 550	1 315		1 235		
១៥_ក្រសួងផែនការ	1 765	1 655	1 625		30		110
១_ក្រសួង	800	690	680		10		110
៤_ខេត្តនានា	965	965	945		20		
១៦_ក្រសួងសុខាភិបាល	62 130	36 580	35 685		895		25 550
១_ក្រសួង	44 410	18 860	18 040		820		25 550
៤_ខេត្តនានា	17 720	17 720	17 645		75		
១៧_ក្រសួងទេសចរណ៍	1 790	1 415	1 310		105		375
១_ក្រសួង	1 425	1 050	955		95		375
៤_ខេត្តនានា	365	365	355		10		
១៨_ក្រសួងធម្មការនិងកិច្ចការសាសនា	1 050	1 020	975		45		30
១_ក្រសួង	510	480	470		10		30
៤_ខេត្តនានា	540	540	505		35		
១៩_ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	25 180	24 630	24 525		105		550
១_ក្រសួង	24 405	23 855	23 770		85		550
៤_ខេត្តនានា	775	775	755		20		

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ" - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ចំណាយថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

ការបូកសរុបចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ / ក្រសួងនានា ផ្នែក	សរុបចំណាយ	សរុបចំណាយជាប្រចាំ	1 ប្រភេទទី១: មធ្យោបាយសេវា	2 ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃការខ្ចីបុល	3 ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍សាធារណៈ	4 ប្រភេទទី៤: ចំណាយផ្សេងៗ និងចំណាយមិនបានគ្រោងទុក	5 ប្រភេទទី៥: ចំណាយជាមូលធន
២០_ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	4 960	4 665	4 530		135		295
១_ក្រសួង	3 380	3 085	2 980		105		295
២_ខេត្តនានា	1 580	1 580	1 550		30		
២១_ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន	37 735	37 385	2 740		34 645		350
១_ក្រសួង	1 780	1 430	1 050		380		350
២_ខេត្តនានា	35 955	35 955	1 690		34 265		
២២_ក្រសួងបរិស្ថាន	2 495	2 025	1 985		40		470
១_ក្រសួង	1 820	1 350	1 345		5		470
២_ខេត្តនានា	675	675	640		35		
២៣_ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	52 330	3 070	2 975		95		49 260
១_ក្រសួង	52 330	3 070	2 975		95		49 260
២_ខេត្តនានា							
២៤_ក្រសួងកិច្ចការនារី	1 080	910	795		115		170
១_ក្រសួង	720	550	450		100		170
២_ខេត្តនានា	360	360	345		15		
៩៩_ចំណាយផ្សេងៗនិងពុំបានគ្រោងទុក	3 800	3 800				3 800	

(១) ក្នុងនោះ: ២ ៧០០ លានរៀល ចាយជូនបានជាបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបែងចែកក្នុងជំពូក៣០

(២) ក្នុងនោះ: ៤ ៥០០ លានរៀល ចាយជូនបានជាបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបែងចែកក្នុងជំពូក៥០ (បរិការជារូបិយវត្ថុក្នុងស្រុក)